

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

20. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

23. KVĚTNA 2021

Z obsahu:

**Modlit se
ve společenství svatých**
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 7. dubna 2021,
knihovna Apoštolského
paláce v Římě
- strana 2 -

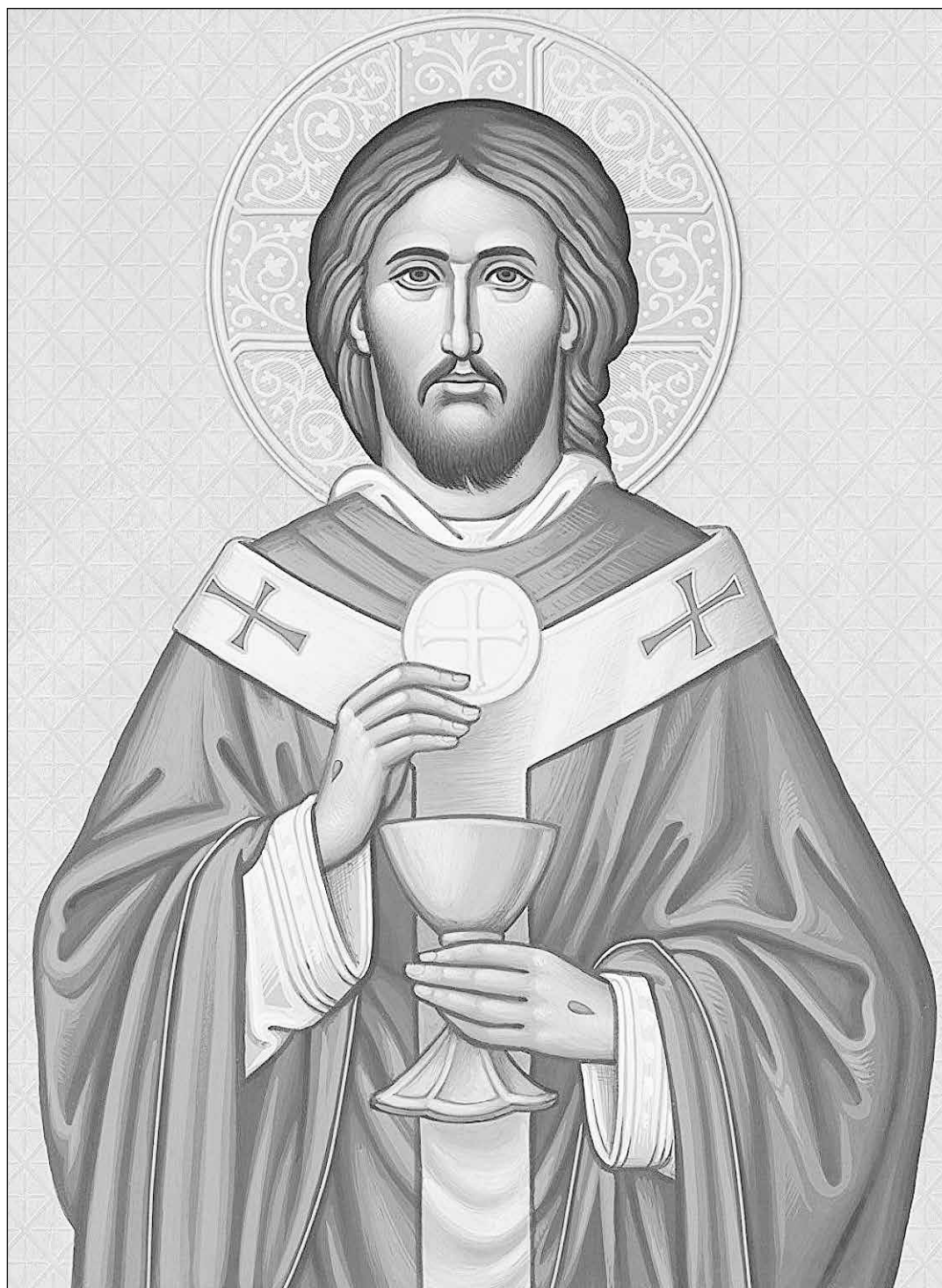
**Blahoslavený
P. Josef Kowalski**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (53)**
- strana 6 -

Dary Ducha Svatého
P. Luis de la Puente SJ
- strana 8 -

**Opravdový křesťan
má napodobovat Krista**
Mons. dr. Athanasius
Schneider, O.R.C.
- strana 10 -

Nebezpečné karty tarotu
Małgorzata Sołtyk
- strana 12 -

při každém díle a svou čest neposkvrňuj!“ (33,23) Často nás také inspiruje velice výjimečnými vnuknutími, aby v nás vyvolal vyšší stupeň svatosti.

4. A konečně, chci také rozvažovat, jak dar *radý* je jako slunce mezi těmito sedmi planetami nebe, které nás osvěcuje k tomu, co máme konat ve ctnostech, jak v aktivním, tak i v kontemplativním životě, abychom měli větší jistotu při výběru té, která nás přivede k větší svatosti, stejně jako jak, kde a kdy konat tato cvičení (srov. STh 2, 2, q. 52). A poněvadž vnitřní věci jsou skryté a podléhají mnoha klamům a satan sám se převléká za „anděla světla“ (2 Kor 11,14), Duch Svátý nám pomáhá darem rady, abychom moh-

li hledat pravdu a kráčet v ní, aniž budeme oklamáni. A protože žádný člověk si nepomůže sám, s tímto darem nás inspiruje zejména jednou zvláštní radou, a to nedůvěřovat našim vlastním nápadům, ale utíkat se k poradcům, které Bůh ustanovil ve své církvi, jak praví Sírachovec: „Dej na radu vlastního srdce, nad něž nemáš nic spolehlivějšího. Lidské nitro může sice mnohdy upozorovat víc než sedm strážců, kteří sedí na vysoké věži, ale především pros Nejvyššího, aby řídil tvou cestu v pravdě.“ (37,13–15) A protože to je zvláštní dar Ducha Svatého, mít vedení duchovním vůdcem a mít poslušné a poddajné srdce poslouchat jeho rady, měl bych prosit o obojí těmito slovy:

Rozhovor. – Ó Duchu Svátý, od tebe pocházejí všechny milosti pro dobro univerzální církve, osvěćuj mé duchovní rádce radou, kterou mi dají, a daruj mi poddajné srdce a sílu, abych ji přijal a následoval. Amen.

Zdroj: Meditations on the mysteries of our holy faith together with a treatise on mental prayer by the ven.

Father Louis de Ponte, S.J. (1854), 5. díl, str. 236–244

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Překlad dr. Jana Hejčla. [pozn. překl.]

Mons. dr. Athanasius Schneider, O.R.C., světící biskup v Nur-Sultan, Kazachstán

Opravdový křesťan má napodobovat Krista

Kázání 22. července 2018 ve Fuldě při závěrečné mši svaté na kongresu „Radost z víry“

„*Christianus alter Christus*“, tj. že „křesťan je druhý Kristus“. To je nejvznešenější a nejušlechtilejší titul, jaký může křesťan dostat. Již v prvních staletích církve slyšeli věřící stále znovu toto označení z úst svých pastýřů. Označení pochází od svatého biskupa-mučedníka Cypriána z Kartága ze 3. století. Ten říkal doslova: „Tím, čím je Kristus, tím se staneme my křesťané tehdy, když budeme Krista napodobovat.“ [*Quod est Christus, erimus Christiani, si Christum fuerimus imitati: Idol.* (=

Sv. Remigius křtí Chlodvika 25. prosince 498 v Remeši. (Datum křtu není přesně doloženo.) Při křtu mu sv. Remigius řekl: „Sklon pokorně svoji hlavu, Sugambře (západogermánský kmen), oprostí se od svých řetězů, vzyvej, co jsi spalil, a spal, co jsi vzýval!“

Quod idola dii non sint.), 6, 15] Právě v době, v níž se už jméno „křesťan“ považovalo za zločin, nebo už s sebou přinášelo alespoň diskriminaci a pohrdání, byli křesťané upomínáni na to, že opravdový křesťan má napodobovat Krista, především ve snášení pohrdání a pronásledování ze strany veřejného mínění a politiky tehdejšího nevěreckého světa.

Když pak pronásledování přestalo, připomínali církevní Otcové často vynikající důstojnost a duchovní šlechtnost křesťanství: „*Agnosce, o christiane, dignitatem tuam.*“ – „Uvědomuj si, křesťane, svoji důstojnost.“ (Sv. Lev Veliký, *serm. 1 de Nat.*) Svatý Lev Veliký, od něhož pochází tento výrok, uvádí pak dále: „Bud' si vědom, křesťane, své důstojnosti. Budeš povznesen k účasti na božské přirozenosti. Neupadni do hloubky starého způsobu života. Vzpomeň si na to, či hlavy a čiho těla ses stal částí. Pomysli na svoje osvobození z moci temnoty a na svůj přechod do světla a do království Božího.“

Svět nenáviděl a vždycky bude nenávidět Krista, Syna Božího, který se stal člověkem. Proto bude nenávidět také jeho svatou Matku Marii a všechny jeho učedníky po všechna staletí. Křesťan zname-

Mons. dr. Athanasius Schneider, O.R.C.

ná také „voják Kristův“. Toto vědomí bylo velmi silné v prvních staletích křesťanství a bylo také předáváno následujícím generacím. Především v chápání svátosti biřmování, jímž se věřící stávali vojáky Kristovými, vyzbrojenými pro duchovní boj.

„Máme všechny dobré důvody, abychom se nikdy nestyděli za katolickou víru, protože to je víra, kterou založil Kristus a kterou učili apoštolové. Je to víra, pro kterou trpělo nespočet svatých mučedníků, kteří za ni zemřeli. Je to víra, na níž je založena opravdová civilizace se vším svým dobrodiním. Je to jediná víra, která je schopná obnovit a udržet soukromou a veřejnou mravnost. Proto

musíme znát hlavní tajemství této víry a povinnosti křesťana. Protože nikdo nemůže být dobrým vojákem, kdyby neznal pravidla své jednotky a nařízení velitele, tak také nemůže být nikdo dobrým křesťanem, když nezná pravdy církve a příkázání Krista. Když mluví svatý Pavel o »teto zlé době« (srov. Ef 5,16), myslí se tím současná doba, ve které žijeme, obklopena nevěrou, falešnými naukami, špatnými knihami, špatnými příklady a pokušeními všeho druhu.“ (*Katechismus z Baltimore*, 3. díl, 15. lekce)

Sv. Cyprián píše svůj spis „O jednotě katolické církve“. V něm formuluje „*extra ecclesiam nulla salus – mimo církev není spásy*“. Za římského císaře Valeriána byl Cyprián roku 257 vyhnán, později byl do Kartága přiveden zpět, obžalován, odsouzen a sťat. Na místě popravky dal podle vyprávění katovi pět zlatek, poněvadž mu otevřel brány nebe, zavázal si sám oči a sklonil svoji hlavu.

Papež Pius XII. řekl: „Křesťan, který dělá čest svému jménu, je vždycky apoštolem. Vojáku Kristovu není dovoleno, aby opustil bitevní pole, protože jenom smrt ukončí jeho službu.“ (*Promluva k biskupům Spojených států*, 1. listopadu 1939)

Podstatným znakem církve, a tím také křesťanství, je viditelnost. Stáhnout se do „katakomb“ znamená stáhnout se z bitevního pole a schovat se do iluze, že budeme moci přežít bez boje. To by bylo odmítnutí vojenské vlastnosti křesťanství. „Katakombista“ nechce bojovat, protože je přesvědčen, že boj je předem prohraný. Katolíci nebojovali, protože odstranili biblickou ideu duchovního „nepřítele“. Pius XII. odporuje této teorii a vysvětluje, že katolíci prvních tří staletí nebyli žádní „katakombisté“, nýbrž dobyvatelé, tím že říká: „Nezřídka se církev prvních sta-

letí zobrazovala jako »církev katakomb«, jako by křesťané této doby byli zvyklí žít tam ve skrytu. Není nic nesprávnějšího: Ty podzemní nekropole byly určeny hlavně pro pohřbívání zemřelých věřících. Život křesťanů probíhal v těchto krví prosáklých staletích venku v ulicích a domech. Oni »nežili odloučení od světa; navštěvovali jako ostatní fórum, lázně, dílny, obchody, trhy, veřejná prostranství, vykonávali svá povolání jako námořníci, vojáci, zemědělci a obchodníci.« (Tertullianus, *Apologeticum*, 42). Tato odvážná církev byla vždy připravena žít v přední linii. Zobrazovat je jako ukryté z rozpačitosti nebo zbabělosti by bylo urážkou jejich ctností. Byli si vědomi své povinnosti získat svět pro Krista, změnit soukromý a veřejný život podle učení a zákona božského Vykupitele, aby mohla vzniknout nová civilizace, jiný Řím. A svého cíle dosáhli. Řím a Římská říše se staly křesťanskými.“ (*Promluva k mládeži italské Katolické akce*, 8. prosince 1947; srov. Roberto de Mattei, *True Devotion to the Chair of Saint Peter*, přednáška z 8. dubna 2018 v Deerfield, Illinois, USA)

„Poslání církve a každého z jejich věřících zůstalo stále stejné, totiž vztahovat ke Kristu celý život, vlastní, soukromý i veřejný. Nedopřát si klidu, dokud se nauka Kristova a jeho zákon v životě neobnoví a neprosadí. On je náš Pán, náš Král, náš Pokoj (srov. Ef 2,14). Skutečně, o co násilnější jsou dnes síly nevěry, aby Krista a jeho církev odstranily z cesty lidí, o to více by se měly semknout řady duchovního křesťanského vojska, aby se zastaly suverénních práv Kristových a svobody církve, na nichž závisí nejen věčná spása duší, nýbrž také důstojnost a štěstí lidí na zemi, občanský pořádek, spravedlnost a mír. Jestliže život přesta-

Umučení sv. Štěpána, prvomučedníka. (srov. Sk 7,54–60)

ne být křesťanským, propadne rychle necivilizovanosti a barbarství.“ (Pius XII., *Promluva k mládeži italské Katolické akce*, 8. prosince 1947)

Neposkvrněná Panna a Matka Boží zvítězí nad všemi bludy, jak to zpívá církev v liturgii (*cunctas haereses sola interemisti in universo mundo: Commune Fest. B. M. V., ad Matut.*, ant 7).

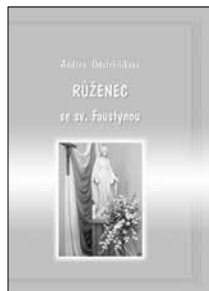
Svatý Mořic byl velitelem Thébské legie, která byla složena z křesťanů z oblasti okolo Théb v Egyptě koncem 3. století a byla utábořena v Agaunum (dnešním Sv. Mořici ve švýcarském kantonu Wallis). Ty, kteří odmítali obětovat římským bohům a účastnit se pronásledování křesťanů, dal Maximianus, spoluvladař císaře Diokleciána, legii decimovat, dokud všichni bojovníci bez odporu nepodstoupili mučednickou smrt.

„Maria zvítězí nad všemi omyly, nade všemi falešnými systémy, které lidstvu slibují, že je přivedou k dokonalosti a k vrcholu štěstí. Ve skutečnosti ale přivedou tyto falešné systémy lidstvo do propasti korupce a zhroucení.“ (Pius XII., *Promluva k mládeži italské Katolické akce*, 8. prosince 1947) Pod žezlem této naší mocné Matky zachovávejme své sebevědomí s Kristem. Ona je Pomocnicí křesťanů, Královnou míru, její Neposkvrněné Srdce nás jistě dovede k vítězství. Protože jsme křesťané, jsme děti Boží, jsme druhým Kristem. Chceme vždycky sloužit Bohu s vírou a úctou, jenom jeho uctívat, být jeho služebníky, být dětmi jeho a naší svaté a neposkvrněné nebeské Matky Marie. Buď si vědom, křesťane, své velké důstojnosti.

Amen.

Z *Der Fels* 9-10/2018 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)

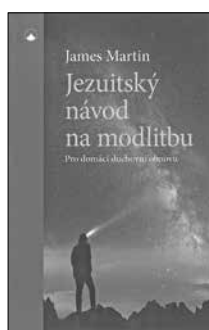
MODLÍME SE, ROZJÍMÁME

RŮŽENEC SE SV. FAUSTYNOU
Andrea Odstrčilíková

Sbírka růžencových rozjímání, v nichž společně s Pannou Marií, Matkou Božího milosrdenství, a sv. Faustynou můžeme během meditací prohloubit svou úctu k Božímu milosrdenství. Citace pocházejí z Písma svatého a z *Deníčku* sv. Faustyny, fotografie z archivu Kongregace sester Matky Božího milosrdenství. Kromě čtyř obvyklých růženců je navíc připojen růženec pro den svátku Božího milosrdenství.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A5, 36 stran, 49 Kč

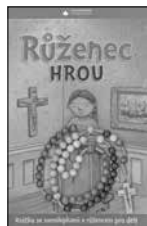
JEZUITSKÝ NÁVOD NA MODLITBU • PRO DOMÁCÍ DUCHOVNÍ OBNOVU

James Martin • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka • Odpovědná redaktorka Ludmila Martínková

Jak můžeme najít Boha? Jak se můžeme modlit? A co se o Ježíšovi dozvídáme z příběhů Nového zákona? *Jezuitský návod na modlitbu* odpovídá praktickým způsobem na nejčastější otázky o modlitbě a meditaci. Na běžné exercicie musíte obvykle vyjet někam daleko. S touto knížkou můžete duchovní obnovu prožít v soukromí svého domova.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 115x180 mm, 80 stran, 199 Kč

PRO DĚTI

RŮŽENEC HROU • KNÍŽKA SE SAMOLEPKAMI A RŮŽENCEM PRO DĚTI

Sestavil Mark Neilsen • Ilustroval Jim Burrows • Z angličtiny přeložila Karin Jajtnerová • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Při růženci rozjímáme s Marií o Kristově životě – o událostech, které člověku přinesly spásu. Knížka pomáhá dětem přiblížit tuto krásnou a jednoduchou modlitbu. Vedle brožurky s návodem k modlitbě růžence toto dárkové balení obsahuje přehled růžencových tajemství; samolepky, které dětem pomůžou lépe pochopit růženec. Ke každé knížce je přibaleno barevný dřevěný růženec.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 137x216 mm, křídový papír, 16 stran, 149 Kč

KAPKY Z NEBE

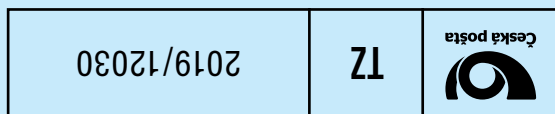
Text Anna Vejmělková • Ilustrace Klára Hradilová

Kapky vyprávějí příběhy, které se nejspíš někdy staly každému z nás. Protože kdo z nás někdy neprožil radost, kdo se nikdy něčeho neděsil nebo něco nepokazil a pak toho trpce nelitoval? Povídá se v nich také o Bohu. O Bohu, který se zajímá o každodenní patálie našeho života a záleží mu na nás. O Bohu, pro kterého není nikdo příliš malý nebo příliš nedůležitý. O Bohu, který nás miluje. Příběhy jsou určeny pro děti, ale povzbuzení z nich mohou čerpat i dospělí.

Cesta • Váz., 205x205 mm, křídový papír, 24 stran, 185 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.